

РЕШЕНИЕ

№ 22224

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6240** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], депозирана чрез юрк. Л. М. срещу Решение № Ж-430/20.05.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалба НА В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М., като е дала следните указания:

1./ в едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да предложи на собствениците на МТП № 1694, цена за изкупуване на енергийно съоръжение, ведно с неговата сервитутна зона и да го изкупи в определен от електроразпределителното дружество срок;

2./ в седмо дневен срок след извършените действия по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да уведоми Комисията.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, противоречие с материалния закон и при несъобразяване на дадените от по-висша инстанция указания. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Н., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна – В. И. Х., чрез процесуалния ѝ представител адв. С., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Заинтересована страна – Б. К. Х., чрез процесуалния му представител адв. С., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Заинтересована страна – Д. Е. М., чрез процесуалния му представител адв. С., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 66 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 3-Е-103 от 11.04.2024 г. на председателя на КЕВР е определена работна група, със задача - при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на Определение № 6134 от 18.07.2023 г. на АССГ по адм. дело № 5088 от 2023 г., оставено в сила с Определение № 1081/31.01.2024 г. на ВАС по адм. дело № 10362/2023 г. и с Определение № 8149/26.09.2023 г. на АССГ по адм. дело № 5088/2023 г., оставено в сила с Определение № 10215/26.10.2023 г. на ВАС по адм. дело № 9745/2023 г., да разгледа и анализира жалба с вх. № Е-13-273-38/21.02.2023 г., подадена от В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М., чрез адв. С. С., срещу „Електроразпределение Север“ АД.

В административното производство е установено следното:

На 21.02.2023 г. в КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-13-273-38/21.02.2023 г., подадена от В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М., чрез адв. С. С., срещу „Електроразпределение Север“ АД, в която е оспорен отказ за изкупуване на енергийно съоръжение.

С покана с вх. № 6324985/15.11.2022 г. горепосочените лица са поканили електроразпределителното дружество да закупи трафопост с диспечерско наименование МТП № 1694, находящ се в СО „Т.“, [населено място], ПИ 10135.2723.10656, както и сервитута на трафопоста за сумата от 20 000 лв. Посочено е още, че същите са и потребители на електрическа енергия, преминаваща през горепосочения енергиен обект.

На 07.02.2023 г. е получен отказ от енергийното дружество, за изкупуване на обекта с твърдение за извършен анализ и приложимост на § 4, ал. 5 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за енергетиката (ПЗР на ЗЕ). От Комисията се иска, да постанови решение, с което да задължи „Електроразпределение Север“ АД да предложи цена за изкупуване на МТП № 1694 и неговата сервитутна зона и да ги закупи в конкретен срок.

С писмо от 21.02.2023 г. „Електроразпределение Север“ АД е предоставило на Комисията становище, в което е посочено, че в „Електроразпределение Север“ АД е постъпила жалба, с която се възразява срещу отказ от страна на „Електроразпределение Север“ АД за изкупуване на енергиен обект трафопост МТП № 1694, в СО „Т.“, [населено място], ПИ 10135.2723.10656. Отправено е и искане за заплащане на цена за достъп до изкупуване на съоръжението. Посочено е още, че дружеството е

иницирало процедура по § 4 от ПЗР на ЗЕ за изкупуване на енергийния обект, но между страните не е постигнато съгласие, като собствениците на енергийното съоръжение са отхвърлили предложението.

С писма с изх. № К-EPRG-1646/13.05.2016 г. и изх. № К-EPRG-1813/02.06.2016 г. от „ЕНЕРГО - ПРО МРЕЖИ“ АД (сегашно наименование „Електроразпределение Север“ АД) е изпратена покана до В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М. за встъпване в преговори за постигане на споразумение за цената на изкупуване на съоръжението.

В дружеството е получено писмо с вх. № К-EPRG-1813#1/22.06.2016 г., с което собствениците не са отговорили на отправената покана.

От „ЕНЕРГО-ПРО МРЕЖИ“ АД е изпратено писмо с изх. № К- EPRG-3074/28.09.2016 г., с което е отправена покана за посочване на предложение за продажна цена на трафопост МТП 1694. Получен е отговор с № К-EPRG-3074#1/04.10.2016 г., в който е посочена сума в размер на 20 000,00 лв.

След извършване на експертна пазарна оценка от независим лицензиран оценител, с писмо с № К-EPRG-1585/29.05.2017 г. от „ЕНЕРГО-ПРО МРЕЖИ“ АД е изпратено предложение за изкупна цена на трафопоста в размер на 7 350,00 лв. В отговор с писмо с № К-EPRG-1585#1/07.07.2017 г. клиентът намалява първоначално предложената сума на 16 400,00 лв.

С писмо с изх. № К-EPRG-2528/03.08.2017 г. дружеството, моли собствениците за предоставяне на документи, обосноваващи предложената цена, както и „ЕНЕРГО-ПРО МРЕЖИ“ АД предоставя информация относно възлагането на нова експертна оценка относно сервитутната зона.

От „Електроразпределение Север“ АД е изпратено напомнително писмо с изх. № EPRG-2543/02.05.2018 г., по което не е получен отговор.

На 15.11.2022 г. от лицата В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М., чрез адв. С. С. - упълномощено лице, е получено заявление с вх. № 6324985/15.11.2022 г. с отправено искане за изкупуване на енергийно съоръжение.

До заявителите е изпратен отговор с изх. № EDN-813/01.02.2023 г. с отказ от изкупуване на енергийното съоръжение в съответствие с § 4, ал. 5 от ПЗР на ЗЕ.

С писмо от 21.02.2023 г. „Електроразпределение Север“ АД е предоставено становище, в което е посочено, че от трафопост с диспечерско наименование МТП № 1694, находящ се в СО „Т.“, [населено място], са присъединени трима клиенти на „Електроразпределение Север“ АД - Д. Е. М., за обект с абонатен № [ЕГН], Б. К. Х., за обект с абонатен № [ЕГН] - и двамата собственици на енергийното съоръжението и още един клиент на дружеството, който не е собственик на съоръжението. От страна на дружеството били предприети действия за прехвърляне на електрозахранването на обекта на третото лице, което не е собственик на МТП № 1694, към енергийно съоръжение, собственост на „Електроразпределение Север“ АД, с наименование ТП 1921.

На 15.02.2023 г. от представители на „Електроразпределение Север“ АД била извършена проверка на място, с цел прехвърляне на електрозахранването на обекта към ТП 1921, промяна на точка на присъединяване и монтаж на ново електромерно табло пред оградата на имота. Клиентът е отказал да бъдат изпълнени описаните дейности, поради което „Електроразпределение Север“ АД е в невъзможност да осъществи планираното изместване. Представен е Констативен протокол за неосигурен достъп до електрическо съоръжение, собственост на дружеството № 25067/15.02.2023 г.“

На 23.02.2023 г. в КЕВР е постъпило писмо от адв. С., с което е уведомил Комисията, че е изпратил отговор по становището на електроразпределителното дружество с изх. № 6404305 1. Изразил е мнение, че не му е известно електроразпределителното дружество да е упражнило правото си по ЗЕ при несъгласие с предложената цена от собствениците на трафопоста, да поиска от КЕВР да назначи оценител, определената от когото цена да е задължителна. В писмото се твърди, че дружеството ползва безвъзмездно трафопоста от 2001 г. досега, като само за част от периода е било осъдено да заплати обезщетение.

На 24.02.2023 г. в КЕВР е постъпило писмо от адв. С., с което той е поискал Комисията да задължи електроразпределителното дружество да му предостави всички документи, описани в Становището с изх. № 6404305 1 от 17.02.2023 г.; одобрената от Комисията програма за изкупуване на енергийни обекти в частта за трафопост с диспечерско наименование МТП № 1694, находящ се в СО „Т.“, [населено място];

всички документи, въз основа на които е прекъснато присъединяването към електроразпределителната мрежа чрез МТП № 1694 на обекти с абонатни № [ЕГН], № [ЕГН], № П00176337 и №[ЕИК], ако е извършено прекъсване.

С писмо от 13.03.2023 г. на основание чл. 54 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР е изисквала от „Електроразпределение Север“ АД да отговори на поставените от адв. С. въпроси с писмо от 24.02.2023 г.

С писмо от 22.03.2023 г. „Електроразпределение Север“ АД е предоставило на Комисията следното становище:

-„Относно т. 1.1. от писмо на КЕВР с изх. № Е-13-273-38/13.03.2023 г.:

Приложено Ви изпращаме Констативен протокол № 25067/15.02.2023 г. Документите са представени по административната преписка към КЕВР.

-Относно т. 1.2. от писмо на КЕВР с изх. № Е-13-273-38/13.03.2023 г.:

КЕВР не е одобрявала програма на „Електроразпределение Север“ АД за изкупуване на енергийни обекти.

-Относно т. 1.3. и т. 1.4 от писмо на КЕВР с изх. № Е-13-273-38/13.03.2023 г.:

Клиент с клиентски № [ЕГН], с абонатен № [ЕГН], не е изключван от захранването на мрежа ниско напрежение на МТП 1694

Клиент с клиентски № [ЕГН], с абонатен № [ЕГН], се захранва от мрежа ниско напрежение на МТП 1646 В..

Обект с абонатен № [ЕГН], по клиентски № [ЕГН], е прехвърлен на друго лице. Към момента това място на потребление се захранва от мрежа ниско напрежение на БКТП 2056.

Посоченият в жалбата клиентски №[ЕИК] е непълен или неточен, поради което не можело да се извърши проверка и предостави информация.

На 27.02.2012 г. в „Енерго-Про Мрежи“ АД (сегашно наименование „Електроразпределение Север“ АД) е постъпило писмо от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, регистрирано с вх. № 946976/27.02.2012 г., с приложено писмо от О. на Република България по жалба на лицето В. И. Х. относно начисляване на цена за достъп и пренос на ниско напрежение за съоръжение частен мачтов трафопост № 1694 в техен имот в [населено място]. СО „Т.“, ул. 11-та № 36.

От „Енерго-Про Мрежи“ АД, била извършена проверка и е изпратен отговор с изх. № 946976/19.03.2012 г.

На 15.10.2012 г. в „Енерго-Про Мрежи“ АД е постъпило искане от Д. Е. М., Б. К. Х. и В. И. Х., регистрирано с вх. № 1118930/15.10.2012 г. относно изготвяне от страна на дружеството на договор за достъп във връзка с ползването на трафопост МТП № 1694, при условията на чл. 117, ал. 8 от ЗЕ.

На 26.10.2012 г. в „Енерго-Про Мрежи“ АД е постъпило писмо от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, регистрирано с вх. № 1127215/26.10.2012 г., с приложено възражение от Д. Е. М., Б. К. Х. и В. И. Х. относно начисляване на цена за пренос на ниско напрежение за техни обекти, запазени от собствения им трафопост.

От дружеството е извършена проверка и е изпратен отговор с изх. № 1127215/15.11.2012 г.

На 29.10.2014 г. е получена нотариална покана от В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М. относно заплащане на суми от дружеството във връзка с Решение на Варненски окръжен съд по въззивно гражданско дело № 163/2014 г., заплащане на обезщетение за ползването на трафопост МТП № 1694, както и представяне на проект на договор за достъп за посоченото енергийно съоръжение, при условията на чл. 117 от Закона за енергетиката.

Между страните са водени няколко съдебни производства за заплащане на обезщетение по реда на чл. 59 от ЗЗД във връзка с чл. 117 от ЗЕ за ползване от мрежовия оператор на ТП 1694.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж-430/20.05.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3, Комисията се е произнесла по преписка, образувана по жалбата на В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М., като е дала следните указания: 1./ в едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да предложи на собствениците на МТП № 1694, цена за изкупуване на енергийно съоръжение, ведно с неговата сервитутна зона и да го изкупи в определен от електроразпределителното дружество срок; 2./ в седмо дневен срок след извършените действия по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да уведоми Комисията.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК в настоящото производство се преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното решение, както от фактическа, така и от правна страна. Изложени са съответните установени факти, ясни са направените правни изводи, позволяващи да се изведе волята на административния орган за издаване на акт с посоченото съдържание.

В производството по издаване на административния акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата.

Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад /л.31-35/ и проект на решение/л.3641/, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция от 15.05.2024 г. е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Не се спори по делото, че собственици на трафопост, с диспечерско наименование МТП № 1694, находящ се в СО „Т.“, [населено място] са В. И. Х., Б. К. Х. и Д. Е. М. са собственици. Безспорно установено е още е, че посоченото енергийно съоръжение е въведено в експлоатация с Разрешение за ползване № 044 от 10.01.2001 г., като чрез него на ниво ниско напрежение са електрозахранени обекти на потребители с абонатни № [ЕГН] и № [ЕГН] и съответни клиентски № [ЕГН] и № [ЕГН].

Според разпоредбата на § 4 от ПЗР на ЗЕ, ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), енергийните обекти и съоръжения, представляващи елементи от съответната преносна или разпределителна мрежа, които към момента на влизането в сила на този закон трябва да бъдат собственост на лицензираните енергийни предприятия, но са собственост на трети лица, се изкупуват от преносното или от съответното разпределително предприятие в зависимост от принадлежността на обекта към мрежите в 12-годишен срок от влизането в сила на този закон

Според ал. 2 на с.п., преносното, съответно разпределителното, предприятие не е длъжно да изкупи изградените уредби и/или електропроводи - собственост на присъединени към преносната, съответно към разпределителната, мрежа клиенти, към които фактически са присъединени, без договор за присъединяване на нови клиенти.

Според ал. 4 Енергийните предприятия и собствениците по ал. 1 не могат необосновано да отказват да изкупят или съответно да продадат енергийните обекти. Ал. 5 гласи, че задължението на енергийните предприятия да изкупят енергийните обекти по ал. 1 отпада, когато в

предвидените за изкупуване срокове изградят собствени съоръжения в замяна на съществуващите.

Следва да се посочи, че Е. Север в указания 12 годишен срок съобразно разпоредбата на § 4 от ПЗР е изградило собствени енергийни съоръжения, находящи се в близост до процесното МТП 1694. Същите са въведени в експлоатация с разрешение за ползване, като са част от електроразпределителната мрежа на дружеството в същия район. От тях са захранвани абонатите, които са прехвърлени от МТП 1694 до месец 05.2023 г. След тази дата, дружеството е преустановило ползването на процесния трафопост, тъй като не разпределя електрическа енергия до други потребители/клиенти чрез него, освен до собствениците му. В тази връзка се приема, че процесният МТП, считано от тази дата не е част от електроразпределителната мрежа Е.-то, а се явява със статут на присъединително съоръжение за нуждите на присъединените обекти на заинтересованите страни.

Съгласно т. 3.1.4. от Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-138- 07/13.08.2004 г.: „Когато елементи от мрежата не са собственост на лицензианта, същият ги изкупува при условията и сроковете, посочени в ЗЕ. Бизнес планът на лицензианта съдържа програма за изкупуване на енергийните обекти, собственост на потребители, като се посочват и необходимите и осигурените за това средства.“

Е. дружество е имало задължение да изкупи в определения 12-годишен срок от влизането в сила на ЗЕ, всички енергийни обекти и съоръжения, представляващи елементи от преносната или разпределителната му мрежа, които са били собственост на трети лица, включва и процесното енергийно съоръжение, но в хипотеза, че в горе посочения срок не е изградило свое собствено енергийно съоръжение. Задължението за енергийните предприятия, съгл. § 4 от ПЗР от ЗЕ да изкупят енергийните обекти отпада, когато в предвидените за изкупуване срокове, ако изградят собствени съоръжения в замяна на съществуващите. От представените доказателства се установява наличие на изградени такива, поради което, съдът е на мнение, че е налице отпаднала необходимост от изкупуване на процесното МТП.

От предоставените документи е видно, че дружеството и към момента на административното производство е ползвало МТП 1694 на ниво ниско напрежение, чрез което са електрозахранени обекти на потребители с абонатни № [ЕГН] и № [ЕГН] и съответни клиентски № [ЕГН] и № [ЕГН]. В тази връзка, следва да се отбележи, че в хипотеза, ако Е. Север не захранва процесното енергийно съоръжение и преустанови подаването

към него на електроенергия, то собствениците му биха били оставени без електроенергия, тъй като друга възможност за захранване на процесното МТП – няма. Установен по делото е и фактът, че след 03.05.2023 г. от трафопоста не са били захранвани други клиенти на дружеството, освен собствениците му, поради което не може да се счете, че Е. Север е ползвал процесното съоръжение за разпределение на ел. енергия, в следствие на което не може да се счете за част от електроразпределителната мрежа.

По отношение на възражението от страна на заинтересованите страни, че Е. Север, не е изпълнило задължението си да публикува план за развитие на електроразпределителната мрежа на основание чл. 32, т. 3 от Директива 2019/944, следва да се посочи, че текстът на цитираната разпоредба, а именно : *„Развитието на разпределителната система се основава на прозрачен план за развитие на мрежата, който операторите на разпределителни системи публикуват най-малко на всеки две години и представят на регулаторния орган. Планът за развитие на мрежата предвижда прозрачност на необходимите средносрочни и дългосрочни услуги за гъвкавост, и представя планираните инвестиции за следващите пет до десет години, с особен акцент върху основната разпределителна инфраструктура, която е необходима, за да се присъединяват към мрежата нови произвеждащи мощности и нови товари, включително точки за зареждане на електрически превозни средства. Планът за развитие на мрежата освен това включва използването на оптимизацията на потреблението, енергийната ефективност, съоръженията за съхраняване на енергия или други ресурси, които операторите на разпределителните системи използват като алтернатива на разширяването на системата.“*, не вменява задължение на електроразпределителните дружества да публикуват планове за развитие на мрежата. Т. задължение не е вменено с нито една разпоредба от ЗЕ, нито е уредено в Правилата за управление на електроразпределителните мрежи (Изм. И доп., ДВ, бр. 62 от 05.08.2022 г.). След като горе цитираната разпоредба не е транспонирана в националното ни законодателствата, то не може да се счете, че дружеството е имало такова задължение, респективно не може да се търси отговорност за неизпълнението му.

Според разпоредбата на чл. 90, ал. 1, т. 2, във вр. т. 3 операторът на електроразпределителната мрежа изготвя краткосрочни и дългосрочни планове за развитие на електроразпределителната мрежа, като предоставя резултатите от проучванията и изготвените планове по т. 1 и 2 на оператора на електропреносната мрежа. Следователно единственото

задължение за дружеството е, да представи такъв план на оператора на електроразпределителната мрежа, предвид необходимостта от цялостно съвместно развитие на националната единна енергийна мрежа, поради което съдът счита, че възраженията в тази връзка са неоснователни.

За пълнота следва да се отбележи, че предвид наличните доказателства по делото, Е. Север е предлагало цена за изкупуване на енергийното съоръжение от собствениците му, като е изпратило оценител относно определяне цената на енергийното съоръжение, който е изготвил експертна оценка за определяне на пазарна стойност МТП 1694 /л.238 и сл./, но споразумение за цена за изкупуване със собствениците на същото не е постигнато.

В обжалваното решение са изложени лаконични мотиви относно основателността на жалбата, като се установява липса на подробен анализ на фактите и обстоятелствата по преписката. Както в мотиви на ожалваното решение, така и в представените писмени бележки от страна на органа бланкетно и еднотипно са цитирани предимно правни норми и съдържанието на представеното от дружеството становище. При постановяване на решението, Комисията е следвало да обсъди обстойно и прецизно фактичката обстановка и доказателствата, които са събрани в производството пред нея. При произнасянето е следвало да се съобрази и с указанията дадени от ВАС в тяхната цялост. Като не е извършила това и не е достигнала до действителния смисъл на приложимите правни норми, Комисията е постановила незаконосъобразно решение, което налага неговата отмяна.

С оглед изхода на спора, и предвид своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, жалбоподателят има право на сторените в производството съдебни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, III отделение, 6б- ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], Решение № Ж-430/20.05.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата от 150,00 /сто и петдесет/лв., разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез

Административен съд София-град до Върховния административен съд, в
14-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от настоящото решение да се изпрати на страните.

Съдия: